

saadan Gebyrsbetaling, skulle stille Skifteretten Sikkerhed for, at Gebyrerne i Virkeligheden komme ind. Dersom Skifteretten ikke kan faae Gebyrerne ind, taber jo Statskassen dem; thi Skifteretten kan ikke personlig være ansvarlig for Gebyrer, for hvilke den ikke kan fordre Sikkerhedsstillelse. Man har sagt, at det Samme var Tilfældet med Arveafgiften; der kan i ekstraderede Boer lovmæssig findes en Genstand med Indbetalingen, saa vidt jeg husker, af 6 Maaneder; men i Virkeligheden ster det ikke saa ganske sjældent — og jeg er overbevist om, at den høitærede Minister vil kunne faae dette konstateret, gjennem sine Revisionskontorer —, at, naar man vil have Arveafgiften, ere Arvingerne borte; de ere ikke til at finde, og der er kun dem tilbage, som ikke eie Noget til at betale med. Jeg siger, at denne Bestemmelse om Arveafgiftens Kreditering er uheldig for Statskassen, og at det var ønskeligt, om man kunde faae en forandret Lov om, at der skulde stilles Sikkerhed for den. Derfor finder jeg, at man netop maa have for Die de Tab, som ske ved Arveafgiften, og sørge for, at man ikke kommer til at lide et saabant Tab ved Skiftegebyrerne. Det er for at forebygge disse Tab, at Vædringsforlaget under Nr. 4 er kommet frem.

Octavius Hansen: Med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører yttrede, maa det blot være mig tilladt at bemærke, at jeg tror nok, at han har anslaaet den Nedgang i Gebyrerne, som vil være en Følge af Vædringsforlaget under Nr. 2, temmelig lav, naar han anslog den til 15,000 Rd. (Ordføreren: Det er Regjerings egen Beregning!). Jeg tror dog, den er temmelig lav. Det ærede Medlem drager jo ogsaa sine Slutninger fra Regjerings Beregninger; jeg tror heller ikke, at disse Slutninger ere ganske rigtige; thi det maa bemærkes, at det baade er i Afgiften efter Litra A. og efter Litra B., at den yderligere Nedsættelse fra $\frac{3}{4}$ til $\frac{1}{2}$ vil finde Sted. Overhovedet tror jeg neppe, at den ærede Ordfører vil faae Ret, naar han mener, at den Del af Skiftegebyrerne, der bliver tilbage, og som han anslog til 80,000 Rd., hvad jeg dog antager er temmelig høit anslaaet, vil være et passende Bederlag for den Uleilighed, som Staten paatager sig ved at behandle Folks Boer. Jeg tror, det er et temmelig ringe Bederlag, navnlig naar det erindres, at der netop ved disse Forretninger billignis kan beregnes et større Bederlag end ved andre judicielle Forretninger, navnlig ved den egentlige Procedure. Jeg er imidlertid gaaet med til dette Vædringsforlag, uagtet jeg mener, at det vilde være heldigere, om man kunde erstatte Statskassen det Tab, der vil opstaa for den ved at forhøje halv Procentsafgiften, som nu er foreslaaet, til 1 Procent, som der stod i Forlaget ifjor. Jeg har imidlertid ikke villet stille noget Forslag i den Retning, da der ikke var nogen

lignelighed for at sætte det igjennem, efterform baade Udvalgets Flertal og Ministeriet ere stemte for at bortgive saa Meget af Statskassens Indtægter som mulig. — Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) har stillet et Par Vædringsforslag, som han nu har motivevet. Naar Flertallet, og derunder jeg, ikke har kunnet følge ham med Hensyn til det første af disse Vædringsforslag, hvorefter det Gebyr, der skal erlægges i det Tilfælde, at et Bo udleveres, inden det er sluttet, skal fastsættes af Skifteretten, er det af principielle Hensyn, idet vi overhovedet ikke kunne anse det for rigtigt, at Gebyrer beregnes efter Retsbetjentens Skjøn. En Gebyrberegning udelukkende efter Skjøn forekommer os at være en Uling, og man maa derfor hellere finde sig i, naar man kun har en fast Regel, at den muligvis i enkelte Tilfælde kan føre til et mindre rigtigt Resultat. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds fandt, at en Fastsættelse af Refognition eller Udleveringsgebyr til visse Procent var urigtig og i Uoverensstemmelse med dette Princip, der i Origt er gjort gjældende i Lovforslaget; men dette er urigtigt, idet Lovforslaget netop beregner Gebyrerne procentvis, og det er altsaa fuldstændig i Overensstemmelse med denne Regel, naar det ogsaa beregner Refognitionen procentvis. At dette kan føre til, at Staten i store Boer, med hvilke der i Almindelighed er ringe Uleilighed, faar en forholdsvis stor Refognition, hvorimod Procenten i smaa Boer kun vil udgjøre et lille Beløb, der ikke vil være et tilstrækkeligt Bederlag for Arbeidet, da er dette et Forhold, som altid følger med at beregne et Bederlag eller Gebyrer procentvis; men jeg maa fastholde over for det ærede Medlem, at den Maade, hvorpaa Refognitionen er foreslaaet fastsat, netop er i fuldkommen Overensstemmelse med det Princip, hvorefter Skiftegebyrerne beregnes i Lovforslaget. Det ærede Medlem har under Forudsætning af, at hans Vædringsforlag under Nr. 1 forkastes, sammen med det ærede Medlem for Hjøst Amts 4de Valgkreds (Schjørring), stillet et Vædringsforlag om, at Skifteretten skal være berettiget til at betinge Udleveringen af et Bo af, at der stilles Sikkerhed for et saadant Beløb, som Afgiften antages at ville udgjøre. Der blev ved første Behandling erindret om, at man ikke havde denne Betænkelse med Hensyn til Arveafgiften, men at man overlod Arvingerne Boet baade fra Begyndelsen og senere, efter at det først har været under Skifterettens Behandling, uden at fordre nogen saadan Sikkerhed. Det er jo en bekendt Sag, at Arveafgiften andrager et ganske anderledes betydeligt Beløb end det, hvormom der her er Tale; men desuagtet er der Ingen, som vil, at Staten skal have Sikkerhed for Afgiften, forinden den betror Arvingerne Boet. Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds mente, at Staten ogsaa deved kom til at miste store Beløb, tror jeg ikke, han har Ret